

Potop

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Sunt nopți mai reci și zilele ploioase,
Cu ochii mici privește prin lucarnă
Soarele știrb, doar norii potop toarnă
În apele care frământ-angoase.

S-a supărat pe noi divinitatea
De mult prea multe rele și păcate,
Le-a tot iertat de-atâta timp pe toate,
Dar în zadar, e crudă realitatea,

Doar un potop ar mai putea să spele
Planeta asta verde-nsângerată
Ce se rotește tot într-o erată
Purtând pe ea atâtea tinichele.

- Și totuși curcubeul peste munte
Va străluci-n curând, cu bucurie,
Vom vindeca această agonie,
Iar soarele va trece peste-o punte

De negură și va-ncălzi pământul,
Cu ramuri de măslin se vor întoarce
Heruvimi și apoi un veac de pace
Va dăinui. Promit să-mi țin cuvântul

Și verilor să le-mprumut căldura
Pe care n-o învinge nicio iarnă.
Nu sta posac privind printr-o lucarnă,
Hai să gustăm în ploaie aventura!

Ioan Grigoraș & Liliana Trif